

og straffe dem, hvis de overtræder lovene, men i hvert fald gøre det efter de principper, man har i en retsstat.

Men der er ingen af de partier, der har fremført denne moralske forpligtelse, så at sige ud ad vinduet, over for de lande, som det nu drejer sig om, og som folk for tiden flygter fra, der er ingen af dem, der ét sekund har interesseret sig for, hvad der er af moralske forpligtelser for os som danskere – ikke ét!

Vi har prøvet at få dem til at reagere på det, og nogle af vores ordvekslinger har været intense og offensive og aggressive – nogle vil måske sige hidsige – men på trods af disse kraftige opfordringer til de partier, der ud ad vinduet har talt om denne moralske forpligtelse, har vi ikke fået et seriøst gensvar, og det synes jeg faktisk vidner om en hulhed i argumenterne og et menneskesyn, som vi i mit parti har meget svært ved at acceptere.

Vi må acceptere det som en realitet, men at man kan have et sådant menneskesyn, har vi svært ved at forstå, og vi beklager det meget, for det var jo netop det fælles menneskesyn, der skulle være garantien for, at vi på traditionel vis kunne enes bredt om disse ting.

Og jeg må ikke mindst udtrykke stor forundring, når jeg hører reaktionen fra Det Konservative Folkeparti direkte adspurgt om, hvad man siger til sin tidligere partiformand og landets tidligere statsminister gennem mange år – som selvfølgelig havde partipolitiske synspunkter og kæmpede for dem, men som jo alligevel dengang aftvang respekt for sin politik, og som gør det den dag i dag – for med hensyn til hans opfordring om at indgå et nationalt kompromis er reaktionen altså den, at det vil man kun, hvis man kan få opfyldt sine egne krav og kun dem. Der er slet ingen imødekommenthed, og der er slet ingen forståelse for, hvad der ligger af statsmandsindsigt i Schlüters opfordring.

Det andet princip, som jeg nævnte kort, og som vores politik også bygger på, er fasthed, nemlig fastheden i, at vi ikke lader de principper, som vi hylder, når vi modtager asylansøgere, glide, så vi begynder at modtage mennesker, som ikke opfylder kravene og betingelserne. For det ville i sig selv være det alvorligste angreb på fastholdelsen af det humanistiske princip.

Der ligger også i kravet om fasthed, at vi bekæmper snyd og svig, både i forsøgene på uretmæssigt at opnå asyl her i landet og med

hensyn til at opnå de efterfølgende rettigheder, jeg talte om, f.eks. familiesammenføringer, på et forkert grundlag. Her fremstillede indenrigsministeren jo soleklart, hvilken politik regeringen har, og hvordan vi hen ad vejen har opdateret, effektiviseret og ændret de gældende regler. Også med hensyn til udrejseprocedurerne har vi en fasthed, fuldstændig som fremstillet af indenrigsministeren, hvor vi også undervejs har taget problemerne op og løst dem konkret, målrettet og effektivt.

Der kan være mange andre motiver til at tage debatten op på denne måde; men den konkrete anledning er jo aktstykket om Somalia, og jeg hører til dem, der meget beklager, at man i oppositionen ikke kunne indse, hvor nødvendigt det var at komme i gang med minerydningen. Jeg forstår til fulde udviklingsministerens suk i så henseende. Det var hørligt, og det burde stå som den flammende overskrift for debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg bemærkede, at den radikale ordfører fremhævede, at et af de radikale principper var fasthed – ja, jeg gentager det: Det var fasthed. Men så vil jeg spørge, hvordan det kan være, at Det Radikale Venstre med hr. Bjørn Elmquist som ordfører gennem mange år kæmpede indædt imod, at der skulle være mulighed for at optage fingeraftryk af asylansøgere, så man kunne afsløre, hvem der svindlede, men for et halvt år siden pludselig skiftede om. Hvorfor var De Radikale oprindeligt imod DNA-tests, som kunne afsløre de mennesker, der svindlede i forbindelse med familiesammenføring? Det var man imod, og så skiftede man pludselig om, så hvor var fastheden? Hvorfor var De Radikale med hr. Bjørn Elmquist i spidsen gennem mange år imod at udvise narkohandlere, som havde pas fra og var statsborgere i et andet land, eksempelvis gambiere? Det var man jo imod, og man stemte imod adskillige gange i dette Folketing, når det blev foreslået af De Konservative og Venstre, og så skiftede man holdning. Hvor var fastheden? Og hvad gjorde Det Radikale Venstre, dengang da landets myndigheder havde behandlet sagerne for et par hundrede palæstinensere, og de blev udvist af Danmark ifølge alle generelle regler? Så besatte de en kirke, og så skiftede Det Radikale Venstre holdning, og så fik de livsvarigt ophold i Danmark. Var det også fasthed? Hvordan er det,